

kommande: Udgang til at faa en saadan Erklæring som den, der er Tale om i Endringsforslaget. Tilføjjelsen lyder paa: „Om den efter nærværende Lov opnaaede Vresoprejsning er vedkommende berettiget til hos Stedets Dyrighed — i Kjøbenhavn Magistraten — at forlange en skriftlig Erklæring, der udstedes uden Betaling.“ Forslaget er altsaa nærmest i Fævd af vedkommende, som skulde have Vresoprejsning. Som noget saadant tillader jeg mig at anbefale ogsaa denne lille Endring til Lovforslaget.

Justitsministeren (Nellemann): Jeg erkender, at de stillede Endringsforslag ere Forbedringer til Lovforslaget. Det første er temmelig nødvendigt, naar det skulde opnaa sin Hensigt, som vel fornemmelig maa være den at rydde de Hindringer for at faa Alderdomsunderstøttelse af Vejen, som disse Straffedomme kunne medføre. Man kan egentlig ikke sige, at Retten til Alderdomsunderstøttelse er en Været. Det er derimod en Ret, som erhverves ved Vresoprejsning efter de bestaaende Regler, og derfor er vistnok Endringen rigtig. Det andet Endringsforslag forekommer mig ogsaa at gøre Sagen lettere og simplere for alle vedkommende. Der maa jo finde en Slags Dokumentation Sted. Om Beviset skal tilvejebringes af Ansøgeren, eller om det skal tilvejebringes af Dyrigheden, lægger jeg ikke videre Vægt paa, da der her er Tale om et Bevis, som ingen Ting koster, nemlig den omtalte Straffeattest. Men en Underøgelse maa der jo foregaa, og det forekommer mig, at den foreslaaede Form er simpel og let. Derimod er der et andet Punkt ved Lovforslaget, hvor jeg stadig er i Tvivl, og hvor jeg ikke kan anse Lovforslaget for rigtig. Det er, hvor Fristen bestemmes. Den maa efter min Mening regnes enten fra Dommens Afgivelse eller, hvad der ved disse kortvarige Straffe ligger naturligt for, fra Straffens Udstaaelse, saaledes, som Reglen er i Loven af 3dje April 1868. Regner man Fristen fra Handlingens Begaaelse, er det efter min Mening et temmelig viskaarligt Udgangspunkt. Thi snart kan det jo hende, at den begaaede Forbrydelse hurtig opdages, saa at Straffen følger kort Tid efter Handlingen, men snart kan det ogsaa hende, at der gaar lang Tid mellem Handling og Straffen, og der kan være de Tilfælde, hvor det er vanskeligt at oplyse nøjagtigt, hvornaar Handlingen er begaaet idet det jo ikke altid er en Betingelse for at straffe en Forbrydelse, at det kan oplyses nøjagtigt, hvad Dag og Dato den er be-

gaaet, naar det blot er givet, at den er begaaet. Det forekommer mig, at dette er et Punkt, hvor der i det mindste for mit Vedkommende maa være Tvivl.

Forslagsstilleren (Rorsgaard): Jeg antager ikke, at den Endring, som den høstærede Justitsminister sigtede til eller ønskede, vil have overordentlig stor praktisk Betydning. Jeg foretrækker, at det blev staaende, som det staar. Det, man skal have Vresoprejsning for, er jo Handlingen, og det forekommer mig derfor naturligt, at Vresoprejsningen regnes fra den Tid, Handlingen er begaaet. Paa den anden Side skal jeg erkende, at det officielt er lettere at konstatere det nøjagtige Tidspunkt, fra hvilket Vresoprejsningen skal regnes, naar den regnes fra Dommens Afgivelse eller fra Straffens Afsoning; det vilde være et mere præcist Udgangspunkt end Handlingens Begaaelse. Jeg vil imidlertid ikke haabe, at der ved den Bemærkning, som den høstærede Justitsminister nu gjorde, skulde opstaa nogen Vanskelighed for Forslaget, og den Omstændighed, at Forslaget er naaet saa vidt frem, uden at der er rejst Vanskeligheder imod det, giver mig Haab om, at der heller ikke paa dette Punkt skal rejse sig Vanskeligheder. Jeg vil derfor ønske, at der ikke blev foretaget nogen Forandring. Men paa den anden Side tror jeg heller ikke, at der er Tale om store Ting i den Sag.

Justitsministeren (Nellemann): Nej, jeg mener naturligvis heller ikke, at det er et Spørgsmaal, der skulde berede Lovforslaget nogen videre Hindring. Spørgsmaalet drejer sig kun om at indrette det paa en fornuftig og hensigtsmæssig Maade.

Da ikke flere begærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Endringsforslagene Nr. 1 og 3 af Rorsgaard til Lovforslaget (se foran) vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget saaledes ændret:

Den, der første Gang har været straffet for en i den offentlige Mening vanærende Handling, skal, saakfremt Straffen ikke har været højere end Fængsel paa Vand og Brød, indtræde i den fulde Besiddelse af de samme Rettigheder, som ellers opnaas ved Vresoprejsning efter Lov 3dje April 1868, naar der er hengaaet 10 Aar, siden Handlingen blev begaaet, og vedkommende ikke i